

ся трудихъ да подновятъ и да поддържатъ падающъ-тъ нравственность. Тѣмъ ся породихъ строгы-тѣ ордены на *Клуниенцы-тъ* (910 г.) и на *Камалдуленцы-тъ* (1020 г.) както и *Конгрегация-та*, коя-то ся основа отъ прѣвѣсходенъ игуменъ *Вилхелмъ* отъ *Хирсау* (1069 год.) Тѣмъ сѣщо ся намѣрихъ и свидѣтели на истиннъ-тъ, особенно въ Франкскъ-тъ църквѣ. *Агобардъ*, Архиепископъ Лионскый (816 до 840 год.) ревнуваше силно противъ легкомысленный-тъ животъ на свѣщенници-тѣ, и захванъ поправленіе-то имъ въ епархіѣ-тъ си. Сждбы-тѣ божи, кои-то спорѣдъ Старо-Германскый обычай на всякадѣ още бѣхъ въ право-то си; гоненіе-то на Вълшебници-тѣ, и подобны остатъци отъ язычество-то оборваше той съ голѣмъ ревность. «Свѣтія-тѣ, казваше той, навѣрно щѣхъ да ся радватъ ако быхъ ся разорили образы-тѣ имъ, както Езекия направи съ мѣднъ-тъ змій. Проклѣтъ кой-то обожава нѣкожъ тварь; Богъ е единъ за обожаваніе. Но діаволь-тъ прѣлцава нашій-тъ родъ, щото въвежда едно ново служеніе на твари-тѣ, кога-то Христосъ е единъ истинный образъ Божій.» — Още по откровенно ся появи Епископъ *Клавдія* въ Туринъ († 839. г.) той очисти църквѣ-тъ отъ образы и прѣобърнъ всичко къмъ първоначалнъ-тъ вѣрѣ. Человѣческа заслуга нѣма, все е благодать; поклоненіе-то на иконы, пжтуваніе на поклоненіе въ Римъ и пр. нищо не помага. Върху това възнегодувахъ негови-тѣ пріятели като че е былъ училъ една нова